

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2128/2019
15.05.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, др Илије Зиндовића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Наташа Виријевић, адвокат из ..., против туженог „CITY EXPRESS“ д.о.о. Београд, чији је пуномоћник Ненад Ранковић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3993/17 од 04.03.2019. године, у седници одржаној 15.05.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3993/17 од 04.03.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3993/17 од 04.03.2019. године одбијена је као неоснована жалба туженог изјављена против пресуде Другог основног суда у Београду П1 247/16 од 08.03.2017. године, којом је поништено као незаконито решење туженог о отказу уговора о раду тужиоца од 26.07.2011. године и обавезан тужени да тужиоца врати на рад.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду по ревизији туженог у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 и 55/14), па је утврдио да ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2) Закона о парничном поступку, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности. Правилност оцене доказа и утврђеног

чињеничног стања, коју тужени ревизијом побија, не представља ревизијски разлог који се може истичати у овом поступку, сходно одредби члана 407. став 2. Закона о парничном поступку.

Према стању у спису предмета, тужилац је био запослен код туженог на основу уговора о раду од 01.08.2008. године, на радном месту Тужени је дана 19.05.2011. године уручио тужиоцу упозорење о постојању разлога за отказ уговора о раду због несавесног, неблаговременог и немарног извршења радних обавеза, са образложењем да је дана 19.04.2011. године тужилац крајње немарно извршавао послове и извештавања у вези употребе логистичког софтвера – на захтев непосредног руководиоца у одређеној пошилици није обележио повратна документа и раставио multicolі пошилку, а који пропусти су довели од пада квалитета пословања центра, чији је ... био тужилац. Затим, дана 26.07.2011. године тужени је донео решење о отказу уговора о раду тужиоца, које је образложено тврдњама да је исти немарно вршио своје радне дужности на дан 19.04.2011. године, на начин ближе описан у садржини упозорења, уз додатну напомену да је дана 23.06.2011. године записнички констатовано да је тужилац одбио да презентује рад уз помоћ логистичког софтвера непосредном руководиоцу. Према садржини исказа тужиоца, дана 19.04.2011. године, регионални менаџер туженог ББ је приликом контроле рада пословног центра тражио од тужиоца да му демонстрира отварање multicolі пошилке, што тужилац није могао да учини, јер није био на обуци за рад у овом програму, да је у том моменту мењао две колегинице које раде на овим пословима, да коришћење овог софтвера није у његовом опису посла, већ праћење рада запослених који врше ове послове, те да није одбио да изврши налог надређеног, већ је тражио да то учину уз употребу приручника. Из садржине исказа сведока ББ произлази да је именовани био на обуци за рад на логистичком софтверу и софтверу за склапање multicolі пошилке, да је стечено знање требало да пренесе на руководиоце ..., да је и пре спорног догађаја било пропуста у раду тужиоца, да је дана 19.04.2011. године тужилац одбио да изврши демонстрацију, те да је морао да познаје рад на предметном софтверу, јер се ради о програму који користе остали запослени чији рад надгледа.

На темељу напред утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови извели закључак да је решење туженог о отказу уговора о раду тужиоца донето противно одредби члана 179. Закона о раду, имајући у виду да тужилац није учинио повреду радне дужности која за правну последицу има престанак радног односа.

Насупрот наводима ревизије, не може се сматрати повредом радне дужности тужиоца, која има карактер несавесног и немарног поступања, то што на захтев непосредно надређеног није извршио демонстрацију рада у програму за чије коришћење није био оспособљен. Тужени до закључења главне расправе није приложио доказ да је спровео обуку тужиоца за рад на логистичком софтверу. Штавише, тужилац је и поред недостатка оспособљености за рад у оквиру предметног софтвера показао вољу да на захтев надређеног изврши тражену демонстрацију рада уз употребу приручника, из чега произлази да није било експлицитног одбијања од стране тужиоца да тражену радњу предузме, како је то неосновано истакнуто у садржини ревизије. Наведено представља суштински разлог незаконитости оспореног решења о отказу уговора о раду. Поред изнетог, правилно је становиште нижестепених судова да тужени у оспореном решењу није дао јасне и довољне разлоге којима образлаже постојање законског основа за отказ уговора о раду тужиоца, пре свега у погледу

констатације о узрочној вези између пропуста у раду тужиоца са будућим операцијама, односно падом квалитета и угрожавањем пословања. Изостало је и образложење које су то околности које наведени пропуст у раду тужиоца квалификују као немарно и несавесно извршење радних дужности, а не као пропуст лакшег (блажег) карактера, који не оправдава отказивање уговора о раду.

Из наведених разлога, одлучено је као у изреци ове пресуде, на основу члана 414. став 1. Закона о парничном поступку.

Применом члана 165. став 1. Закона о парничном поступку, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова одговора на ревизију, јер се не ради о трошковима потребним за вођење парнице у смислу члана 154. истог закона.

**Председник већа - судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић